

Skatteministeriet
Udkast (1)

J. nr. 2011-211-0024

Forslag
til
Lov om arbejdsskadeafgift¹

Kapitel 1

Arbejdsskadeafgift

Afgift af erstatninger og godtgørelser m.v. efter lov om arbejdsskadesikring

§ 1. Der betales arbejdsskadeafgift til staten af:

1. Erstatninger for tab af erhvervsevne og godtgørelser for varigt mén, som er tilkendt af Arbejdsskadestyrelsen efter lov om arbejdsskadesikring.
2. Overgangsbeløb ved dødsfald, erstatninger for tab af forsørger og godtgørelser til efterladte, som er tilkendt af Arbejdsskadestyrelsen efter lov om arbejdsskadesikring.

Afgiftssats

§ 2. Afgiftssatsen er 13 pct. af afgiftsgrundlaget efter § 4.

Afgiftspligtige

§ 3. De afgiftspligtige efter § 1 er:

- 1) Staten og dens institutioner.
- 2) Kommuner og regioner, der ikke har tegnet forsikring mod følgerne af arbejdsulykker, jf. § 48, stk. 5 i lov om arbejdsskadesikring.
- 3) Andre selvforsikrede arbejdsgivere.
- 4) Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring.
- 5) Forsikringsselskaber, der udbyder eller har udbudt arbejdsskadeforsikringer efter lov om arbejdsskadesikring.

Kapitel 2

Afgiftsgrundlag

§ 4. Afgiftsgrundlaget er:

---

¹ Loven har som udkast været notificeret i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet) som ændret ved direktiv 98/48/EF.

1. Godtgørelser for varigt mén, overgangsbeløb ved dødsfald og godtgørelser til efterladte tilkendt i kalenderåret efter lov om arbejdsskadesikring.
  2. Hensættelser til dækning af fremtidige løbende erstatninger for tab af erhvervsevne og erstatninger for tab af forsøger tilkendt i kalenderåret efter lov om arbejdsskadesikring.
- Stk. 2.* Arbejdsskadestyrelsens opgørelse af hensættelser til dækning af fremtidige løbende ydelser sker efter bek. nr. 894 af 14. december 1998.

Kapitel 3

Administrative bestemmelser

Identifikation af de afgiftspligtige

§ 5. De afgiftspligtige efter § 3 identificeres af told- og skatteforvaltningen på grundlag af oplysninger modtaget fra Arbejdsskadestyrelsen.

Stk. 2. Told- og skatteforvaltningen og Arbejdsskadestyrelsen kan udveksle de nødvendige oplysninger om afgiftspligtige personer og selskaber m.v. (juridiske personer) til brug for de respektive myndigheders identifikation af afgiftspligtige efter § 3, afgiftsberegningen og kontrollen heraf. Oplysningerne kan leveres i elektronisk form og kan gøres til genstand for registersamkøring og sammenstilling af oplysninger i kontroløjemed.

§ 6. Afgiftspligtige med forretningssted i et andet EU- eller EØS-land kan udpege en repræsentant, som er en person, der er bosiddende her i landet, eller en virksomhed, der har forretningssted her i landet. Den afgiftspligtige skal oplyse told- og skatteforvaltningen om repræsentantens identifikationsoplysninger.

Stk. 2. Afgiftspligtige, der ikke har forretningssted i Danmark eller i et andet EU- eller EØS-land, skal udpege en repræsentant og identificere sig over for told- og skatteforvaltningen ved en person, der er bosiddende her i landet, eller ved en virksomhed, der har forretningssted her i landet. Repræsentanten hæfter solidarisk for afgiften.

Afregning og opkrævning af afgiften

§ 7. Afgiftsperioden er kalenderåret.

Stk. 2. Arbejdsskadestyrelsen opgør hvert år inden udgangen af april måned for hver af de afgiftspligtige efter § 3 summen af erstatninger for tab af erhvervsevne, godtgørelser for varigt mén, overgangsbeløb ved dødsfald, erstatninger for tab af forsøger og godtgørelser til efterladte, som Arbejdsskadestyrelsen har tilkendt efter lov om arbejdsskadesikring i det foregående kalenderår.

Stk. 3. Arbejdsskadestyrelsens opgørelser efter stk. 2 danner grundlag for told- og skatteforvaltningens beregning og opkrævning af en acontoafgift og for opgørelsen af den endelige afgift for hver af de afgiftspligtige efter § 3.

Stk. 4. Hvert år beregner og opkræver told- og skatteforvaltningen for hver af de afgiftspligtige efter § 3 en acontoafgift. Acontoafgiften beregnes på grundlag af Arbejdsskadestyrelsens tilkendelser i det kalenderår, som ligger forud for det kalenderår, som acontoafgiften vedrører. Acontoafgiften skal indbetales til told- og skatteforvaltningen senest den 15. juni i det år, som acontoafgiften vedrører.

Stk. 5. I det kalenderår, der følger efter det år, som afgiften vedrører, opgør told- og

skatteforvaltningen for hver af de afgiftspligtige efter § 3 den endelige afgift. Restafgift skal indbetales til told- og skatteforvaltningen senest den 15. juni i det kalenderår, som følger efter det kalenderår, som afgiften vedrører. Restafgift skal indbetales sammen med acontoafgiften efter stk. 4 for det aktuelle år. Tilsvarende skal told- og skatteforvaltningen tilbagebetale overskydende afgift til de afgiftspligtige senest den 15. juni i kalenderåret efter det år, som afgiften vedrører. Tilbagebetaling kan ske ved modregning i det acontobeløb, som told- og skatteforvaltningen opkræver efter stk. 4.

Stk. 6. Betaling af acontobeløb efter stk. 4 og af den endelige afgift efter stk. 5, som vedrører institutioner, der er omfattet af statens adgang til selvforsikring, jf. lov om arbejdsskadesikring, påhviler det enkelte ministerområde. Vedkommende minister kan fordele udgifterne på de enkelte institutioner.

Stk. 7. Ved manglende eller mangelfuld betaling finder opkrævningslovens §§ 6 – 8 tilsvarende anvendelse.

Kapitel 4

Straffebestemmelser

§ 8. Med bøde straffes den, der forsætligt eller groft uagtsomt:

- 1) Afgiver urigtige eller vildledende oplysninger eller fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen.
- 2) Overtræder § 6, stk. 2.

Stk. 2. I forskrifter, der udstedes i medfør af loven, kan der fastsættes straf af bøde for den, der forsætligt eller groft uagtsomt overtræder bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 3. Den, der begår en af de nævnte overtrædelser med forsæt til at unddrage statskassen afgift, straffes med bøde eller fængsel indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Stk. 4. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 5

Ikrafttræden og overgangsregler m.v.

§ 9. Loven træder i kraft den 1. september 2012.

Stk. 2. Første afgiftsperiode omfatter erstatninger for tab af erhvervsevne og godtgørelser for varigt mén tilkendt af Arbejdsskadestyrelsen i perioden fra og med den 1. september 2012 til og med den 31. december 2012 samt erstatninger for tab af forsøger, overgangsbeløb ved dødsfald og godtgørelse til efterladte efter lov om arbejdsskadesikring, som er tilkendt i samme periode

Stk. 3. Første acontobetaling efter § 7, stk. 3, skal indbetales senest den 15. december 2012. Acontoafgiften for hver af de afgiftspligtige for 2012 beregnes på grundlag af 1/3 af den afgiftspligtiges andel af de tilkendte erstatninger for tab af erhvervsevne og godtgørelser for varigt mén, som er tilkendt af Arbejdsskadestyrelsen i 2011.

§ 10. Til dækning af afgiften efter § 1 kan forsikringsselskaberne forhøje præmierne for lovpligtig arbejdsskadeforsikring for tiden efter lovens ikrafttræden, uanset de indgåede forsikringsaftaler.

Stk. 2. Til dækning af afgiften efter § 1 kan Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring forhøje bidraget for lovpligtig sikring mod erhvervssygdomme for tiden efter lovens ikrafttræden.

§ 11. I lov om opkrævning af skatter og afgifter m.v. (opkrævningsloven), jf. lovbekendtgørelse nr. 1402 af 7. december 2010, som ændret ved bl.a. ved § 9 i lov nr. 528 af 17. juni 2008, § 39 i lov nr. 698 af 25. juni 2010, § 27 i lov nr. 247 af 30. marts 2011 og senest ved § 8 i lov nr. 599 af 14. juni 2011, foretages følgende ændring:

1. I bilag 1, liste A, indsættes som nr. 36:

”36) Lov om arbejdsskadeafgift.”

§ 12. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

- 1. Indledning*
- 2. Lovforslagets formål og baggrund*
- 3. Lovforslagets enkelte elementer*
- 4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige*
  - 4.1. Økonomiske konsekvenser for staten*
  - 4.2. Økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner*
  - 4.3. Skatteudgifter*
- 5. Administrative konsekvenser for det offentlige*
- 6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet*
- 7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet*
- 8. Administrative konsekvenser for borgerne*
- 9. Miljømæssige konsekvenser*
- 10. Forholdet til EU-retten*
- 11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
- 12. Sammenfattende skema*

1. Indledning

Forslaget er et led i udmøntningen af finanslovsaftalen for 2012 mellem regeringen (Socialdemokraterne, Radikale Venstre og Socialistisk Folkeparti) og Enhedslisten om et bedre og mere sikkert arbejdsmiljø.

Forslaget skal medvirke til at øge de enkelte virksomheders og branchers incitament til at forbedre arbejdsmiljøet og forebygge arbejdsulykker.

Lovforslaget bidrager endvidere til at finansiere aftalte tiltag efter finansloven.

2. Lovforslagets formål og baggrund

Erhvervssygdomme og arbejdsulykker har stor betydning og mange konsekvenser både for

den syge eller skadelidte og for arbejdsmarkedet og samfundsøkonomien. Hvert år modtager Arbejdsskadestyrelsen op imod 40.000 anmeldelser om arbejdsskader. Derfor er der store perspektiver i at nedbringe antallet af arbejdsskader.

En arbejdsskadeafgift vil medføre øgede omkostninger ved arbejdsskader og vil derfor give et øget økonomisk incitament til at forebygge, at arbejdsskader opstår. Forsikringsselskaber, som udbyder arbejdsskadeforsikringer, vil skulle indregne de øgede omkostninger ved arbejdsskaderne i deres risikovurderinger. Det må derfor forventes, at forsikringsselskaberne vil forhøje præmierne og herunder fordele omkostningsrisikoen ud fra, hvor skaderne er flest og størst. For de selvforsikrede arbejdsgivere, herunder staten, regionerne og visse kommuner, vil afgiften blive en direkte ekstraomkostning, som vil øge det økonomiske incitament til at forebygge arbejdsskader.

Det er endvidere forudsat, at Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring vil søge dækning for udgiften via de bidrag, som opkræves fra arbejdsgiverne.

Ved udformningen af reglerne er det tilstræbt i videst muligt omfang at mindske de administrative byrder og samtidig påse, at afgiften giver et økonomiske incitament til at forebygge arbejdsskader. De af Arbejdsskadestyrelsen tilkendte erstatninger og godtgørelser m.v. efter lov om arbejdsskadesikring giver et grundlag for beregning og opkrævning af afgiften, som er enkelt at administrere. Som følge af den tidsmæssige forskydning mellem den erstatningsudløsende begivenhed og Arbejdsskadestyrelsens afgørelse vil det i opstartsfasen være nødvendigt at beregne afgiften på grundlag af arbejdsskader indtruffet før, men tilkendt efter lovens ikrafttræden. Forsikringsselskaberne vil imidlertid skulle fordele og indregne udgiften fremadrettet, nemlig i fremtidige præmier. Udgiften vil blive fordelt ud fra en vurdering af fremtidig risiko og vil derfor give det øgede økonomiske incitament til forebyggelse særligt i de brancher, som har de fleste og alvorligste arbejdsskader. Den beskrevne afgiftsstruktur er valgt for fremadrettet at ligestille private og offentlige arbejdsgiveres økonomiske incitament til at forebygge arbejdsskader.

For nyetablerede forsikringsselskaber, hvor der endnu ikke er opstået skader hos de forsikrede, vil afgiftsgrundlaget pr. definition være 0 kr. Imidlertid vil disse selskaber være nødt til at indregne afgiften i deres økonomiske risiko fremadrettet og vil hermed være ligestillet med de øvrige forsikringsselskaber. Principielt kan der også hos de selvforsikrede arbejdsgivere og hos de etablerede forsikringsselskaber være et meget lille afgiftsgrundlag, det vil eksempelvis være tilfældet, hvis en selvforsikret kommune i en årrække ikke har haft nogen arbejdsskader. I dette tilfælde vil kommunens afgiftsgrundlag også være 0 kr.

Det danske erstatningssystem vedrørende arbejdsskader bygger på et forsikringsprincip. Hovedformålet er at sikre den skadede arbejdstager en erstatning. Forsikringsprincippet

medfører imidlertid, at den enkelte arbejdsgiver kun indirekte - via fremtidige præmiestigninger – vil mærke de øgede udgifter til erstatninger. Men det ændrer ikke på, at udgifterne stadig vil kunne mærkes og dermed udgøre et incitament til generel forebyggelse af arbejdsskader i fremtiden.

Den valgte afgiftsmodel vurderes at være den mest hensigtsmæssige, dels ud fra det adfærdsregulerende formål, dels ud fra administrative hensyn.

3. Lovforslagets enkelte elementer

Efter forslaget vil forsikringsselskaber, der udbyder eller har udbudt arbejdsskadeforsikringer, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring samt selvforsikrede offentlige myndigheder og andre selvforsikrede arbejdsgivere blive pålagt en arbejdsskadeafgift. Afgiften foreslås beregnet på grundlag af de af Arbejdsskadestyrelsen tilkendte erstatninger for tab af erhvervsevne, godtgørelser for varigt mén, erstatninger for tab af forsøger, overgangsbeløb ved dødsfald og godtgørelser til efterladte, efter lov om arbejdsskadesikring. Derved vil afgiften styrke arbejdsgivernes incitament til at forebygge arbejdsulykker og erhvervssygdomme.

Arbejdsskadestyrelsen foretager allerede i dag en årlig opgørelse af de tilkendte erstatninger for tab af erhvervsevne og godtgørelser for varigt mén. Opgørelsen bruges som grundlag for beregning af bidrag efter arbejdsmiljøloven. Tallene er endeligt opgjort i april måned i året efter tilkendelsesåret. Opgørelsen foreslås udvekslet med SKAT, som på basis heraf beregner en acontoafgift for det aktuelle år. Året efter modtager SKAT oplysninger om årets faktiske erstatningsopgørelse pr. afgiftspligtig og udsender derefter en slutopgørelse sammen med acontoopkrævningen for det nye år.

De erstatninger, som Arbejdsskadestyrelsen har tilkendt for tab af forsøger, overgangsbeløb ved dødsfald og godtgørelse til efterladte, efter lov om arbejdsskadesikring, indgår ikke i det eksisterende grundlag for beregningen af arbejdsmiljøafgiften. Det foreslås imidlertid, at de nævnte erstatninger og godtgørelser m.v. til efterladte også indgår i beregningsgrundlaget for arbejdsskadeafgiften. At undtage de erstatninger og godtgørelser m.v., som er tilkendt som følge af de alvorligste arbejdsulykker/erhvervssygdomme, nemlig dem som har medført døden, fra afgiftsgrundlaget ville stride mod lovens intentioner.

Da også erstatninger og godtgørelser m.v. til efterladte efter lov om arbejdsskadesikring tilkendes af Arbejdsskadestyrelsen, foreslås det, at afgiften beregnes på grundlag af en årlig opgørelse fra Arbejdsskadestyrelsen.

De fleste erstatninger og godtgørelser tilkendes som sum-erstatninger/kapitalbeløb. I de tilfælde, hvor der derimod sker tilkendelse af en løbende ydelse, beregner

Arbejdsskadestyrelsen en værdi af erstatningen i form af hensættelser, til brug for opgørelsen af de samlede årlige tilkendelser.

Afgiftsgrundlaget for arbejdsskadeafgiften er de erstatninger og godtgørelser m.v., som tilkendes af Arbejdsskadestyrelsen, som 1. instans. Det foreslås, at disse tilkendelser skal være det endelige afgiftsgrundlag, således at der ikke skal reguleres i afgiften ved efterfølgende ændringer i tilfælde af anke eller domstolsprøvelse af den enkelte arbejdsskadesag. Dette foreslås af en række grunde. Dels vil det give den mest enkle afgiftsadministration, der hermed hovedsageligt vil bygge på oplysninger, som Arbejdsskadestyrelsen allerede i dag opgør, som led i opgørelsen af grundlaget for arbejdsmiljøbidraget. Dog fordeles arbejdsmiljøbidraget på de enkelte selskaber på grundlag af deres andel af de samlede erstatningsudgifter og godtgørelser, mens grundlaget for afgiften vil være de faktiske kronebeløb.

Arbejdsskadestyrelsens opgørelse foretages ultimo januar hvert år, for det foregående år og vil indeholde alle afgørelser samt alle kendte ændringer i året. Efterfølgende reguleringer som følge af ændringer i 2. instans ville kræve en del administration hos Arbejdsskadestyrelsen, SKAT og hos de afgiftspligtige.

Arbejdsskadestyrelsen har på baggrund af en analyse af et enkelt år (2011) skønnet, at i arbejdsskadesager, der blev omgjort af Ankestyrelsen, blev der foretaget en nedsættelse i ca. 1/3 af sagerne og dermed en forhøjelse i 2/3 af sagerne. Efterfølgende ændringer som følge af anke ville således hovedsagelig medføre en forhøjelse af afgiften, hvis der skulle reguleres herfor.

Det vil endvidere være en fordel for de afgiftspligtige at få fastslået afgiftsgrundlaget endeligt med afgørelsen fra Arbejdsskadestyrelsen, uden risiko for at der kommer en forhøjelse, som følge af en anke, i et efterfølgende år.

4. Økonomiske konsekvenser for det offentlige

4.1. Økonomiske konsekvenser for staten

Det umiddelbare nettoprovenu for staten skønnes til 500 mio. kr. om året svarende til det forudsatte i finanslovsaftalen. Tilbageløbet i form af færre indtægter fra andre skatter og afgifter er forudsat til 40 pct. og skønnes dermed til 200 mio. kr. om året. Det årlige nettoprovenu efter tilbageløb skønnes til 300 mio. kr. om året.

Det skønnes, at afgiften vil give et umiddelbart nettoprovenu efter tilbageløb på 100 mio. kr. i 2012 og 300 mio. kr. i 2013, jf. tabel 1.

Tabel 1. Statens nettoprovenu af en arbejdsskadeafgift, afgiftsår

Mio. kr. i 2012-niveau	2012	2013	Varigt
Umiddelbart merprovenu	170	500	500
Tilbageløb	70	200	200
Provenu efter tilbageløb	100	300	300
Provenu inklusive tilbageløb og adfærd	95	285	285
Provenu inklusive tilbageløb og adfærd med arbejdsudbud	85	260	260

Finansårsvirkningen på konto for 2012 skønnes til 170 mio. kr.

For Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og forsikringselskaber, der udbyder arbejdsskadeforsikringer, er det forudsat, at afgiften overvælttes i forsikringspræmierne. For staten og andre selvforsikrede arbejdsgivere rammer afgiften den enkelte selvforsikrede. Andelen af selvforsikrede udgør ca. 20 pct.

Forsikringspræmien på en arbejdsskadeforsikring er typisk beregnet på grundlag af arbejdsgiverens tilhørsforhold til en branche, antallet af ansatte i virksomheden samt disses arbejdsfunktioner. I nogle tilfælde afspejler forsikringspræmien den enkelte virksomheds risiko fuldt ud – når der er tale om meget store virksomheder - hvilket betyder, at forsikringspræmien er i overensstemmelse med den enkelte virksomheds risiko for arbejdsskader. I andre tilfælde foreligger der en tarifmæssig fastsættelse af forsikringspræmien, hvilket typisk er tilfælde for mindre virksomheder.

Afgiften vurderes derfor i et vist omfang at øge de enkelte branchers - herunder større virksomheders - incitament til at forbedre arbejdsmiljøet og forebygge ulykker. Dette skal også ses i lyset af, at afgiften overvælttes fuldt ud på de selvforsikrede, som afholder den fulde udgift til arbejdsskadeerstatninger. Denne ændring i adfærd skønnes at reducere afgiftsgrundlaget med godt 4 pct., hvilket medfører et provenu inklusive tilbageløb og adfærd på ca. 285 mio. kr. om året. Medtages arbejdsudbudseffekter, skønnes provenuet yderligere reduceret til ca. 265 mio. kr. om året.

På grundlag af tilkendte erstatninger og godtgørelser er der korrigeret for statens andel. Det skyldes, at indtægten fra afgiften på det statslige område er en udgift for staten, hvilket giver et finansieringsbidrag på nul. Afgiften er derfor pålagt, så det umiddelbare nettoprovenu forventes til 500 mio. kr. om året.

4.2. Økonomiske konsekvenser for regioner og kommuner

Vurderet på grundlag af tidligere tilkendte erstatninger og godtgørelser skønnes kommunernes

og regionernes andel af afgiften, når der tages højde for, at bidraget fra statslige arbejdsgivere er nul, at udgøre ca. 25 pct. svarende til 40 mio. kr. i 2012 og 125 mio. kr. i 2013.

Da der er tale om en generel arbejdsgiverafgift, der påvirker de kommunale og regionale arbejdsgivere på samme måde som de private arbejdsgivere, skal kommuner og regioner ikke kompenseres for de udgifter, som afgiften påfører dem.

4.3. Skatteudgifter

Forslaget omfatter ingen skatteudgifter.

5. Administrative konsekvenser for det offentlige

[Tilgår]

6. Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet

Vurderet på grundlag af de tilkendte erstatninger og godtgørelser skønnes det private erhvervslivs andel af afgiften, når der tages højde for, at bidraget fra statslige arbejdsgivere er nul, at udgøre ca. 75 pct. svarende til ca. 130 mio. kr. i 2012 og ca. 375 mio. kr. i 2013.

Som nævnt vurderes afgiften i et vist omfang at øge de enkelte branchers - herunder større virksomheders - incitament til at forbedre arbejdsmiljøet og forebygge ulykker, hvilket på sigt vil mindske de økonomiske konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget har været sendt til Erhvervs- og Selskabsstyrelsens Center for Kvalitet i Erhvervsregulering (CKR) med henblik på en vurdering af, om forslaget skal forelægges et virksomhedspanel.

Afgiften opkræves fra forsikringsselskaber, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og selvforsikrede arbejdsgivere. Afgiften foreslås i vidt omfang opkrævet efter samme model, som i dag anvendes i forbindelse med opkrævning af bidraget til arbejdsmarkedets parters miljøindsats, jf. § 68 i arbejdsmiljøloven. Det må forventes, at forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring kan indarbejde opkrævningen af præmier og bidrag til dækning af deres del af udgiften i de procedurer og forretningsgange, som de allerede har tilrettelagt. Opkrævningen af afgiften forventes således ikke i sig selv at påføre de afgiftspligtige administrative byrder i nævneværdig grad.

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget medfører ingen administrative konsekvenser for borgerne.

9. Miljømæssige konsekvenser

Forslaget skønnes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter. Forslaget notificeres som udkast efter direktiv 98/34/EF (informationsproceduredirektivet) med senere ændringer.

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Alle øvrige ministerier, Akademikernes Centralorganisation, Advokatrådet, AE-Rådet, Ankestyrelsen, Arbejdsmarkedsstyrelsen, Arbejdsmarkedets Tillægspension, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring, Arbejdsmiljørådet, CEPOS – Center for Politiske Studier, Cevea – Centrum-venstre Akademiet, Dansk Arbejdsgiverforening, Danske Advokater, Danske Regioner, Datatilsynet, DI, Den Danske Skatteborgerforening, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen – Center for kvalitet i Erhvervsregulering, Finansrådet, Finanstilsynet, Forsikring og Pension, FOA, Forbundet for pædagoger og klubfolk, FDR - Foreningen Danske Revisorer, FSR – danske revisorer, FTF, HK, HORESTA, Håndværksrådet, Kommunernes Landsforening, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagforening, Landsorganisationen i Danmark, Retssikkerhedschefen, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen.

12. Sammenfattende skema

Samlet vurdering af konsekvenser af lovforslaget

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
Økonomiske konsekvenser for det offentlige	Det umiddelbare nettoprovenu til staten skønnes til 170 mio. kr. i 2012 og 500 mio. kr. om året i de efterfølgende år.	Den umiddelbare afgiftsbelastning for kommuner og regioner skønnes til 40 mio. kr. i 2012 og 125 mio. kr. om året i de efterfølgende år.
Administrative konsekvenser for det offentlige		
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	På længere sigt må det forventes, at arbejdsmiljøet forbedres. Dette er med til at reducere antallet af arbejdsskader, hvilket er forbundet med færre udgifter for erhvervslivet.	Den umiddelbare afgiftsbelastning skønnes til ca. 130 mio. kr. i 2012 og ca. 375 mio. kr. om året i de efterfølgende år.
Administrative	Ingen	Ingen nævneværdige

konsekvenser for erhvervslivet		konsekvenser
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Forslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Til § 1

Med bestemmelsen foreslås det, at der skal betales en arbejdsskadeafgift til staten af erstatninger og godtgørelser, som tilkendes af Arbejdsskadesstyrelsen efter lov om arbejdsskadesikring. Andre erstatninger end de nævnte er ikke omfattet af afgiften.

Afgiften baseres på de nævnte erstatninger, der er tilkendt i et givent kalender, jf. nærmere i bemærkningerne til §§ 4 og 7.

Til § 2

I bestemmelsen foreslås, at afgiftssatsen fastsættes til 13 pct. af afgiftsgrundlaget. Afgiftssatsen er foreslået til 13 pct. af afgiftsgrundlaget af hensyn til det provenu, som afgiften skal indbringe.

Til § 3

I bestemmelsen foreslås, hvem der er afgiftspligtige efter loven.

De foreslåede afgiftspligtige er de samme, som er bidragspligtige efter § 68 i lov om arbejdsmiljø, bortset fra at forsikringsselskaber, som tidligere har udbudt, men som ikke længere udbyder arbejdsskedeforsikringer, ikke opkræves bidrag efter lov om arbejdsmiljø.

Afgiftens foreslås således opkrævet fra forsikringsselskaber, der udbyder eller har udbudt arbejdsskedeforsikringer, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring og selvforsikrede arbejdsgivere, herunder staten, regionerne og de kommuner, som har valgt at være selvforsikrede.

At også forsikringsselskaber, som tidligere har udbudt arbejdsskedeforsikring, men som er ophørt hermed, skal anses for afgiftspligtige, skyldes den tidsmæssige forskydning mellem forsikringsbegivenhedens indtræden og tidspunktet for Arbejdsskadestyrelsens afgørelse. Et forsikringsselskab, som tidligere har udbudt arbejdsskedeforsikringer, men som ikke længere udbyder disse, kan således bliver pålagt at udbetale en erstatning som følge af en arbejdsskade indtruffet i et tidligere år, hvor forsikringen var gældende.

Til kapitel 2

Til § 4

I bestemmelsen foreslås det, at afgiftsgrundlaget er de i kalenderåret af Arbejdsskadestyrelsen tilkendte:

- 1) Erstatninger for tab af erhvervsevne (§§ 17 og 17a i lov om arbejdsskadesikring)
- 2) Godtgørelser for varigt mén (§ 18 i lov om arbejdsskadesikring)
- 3) Overgangsbeløb ved dødsfald (§ 19 i lov om arbejdsskadesikring)
- 4) Erstatning for tab af forsøger (§§ 20 – 22 i lov om arbejdsskadesikring)
- 5) Godtgørelse til efterladte (§ 23 i lov om arbejdsskadesikring).

Godtgørelser og erstatninger består af kapitalbeløb, éngangsersatninger og hensættelser til dækning af fremtidige løbende erstatninger i arbejdsskadesager.

Erstatninger for tab af erhvervsevne og erstatning for tab af forsøger, tilkendt som en løbende ydelse efter henholdsvis §§ 17 og 17a eller §§ 20-22 i lov om arbejdsskadesikring omsættes af Arbejdsskadestyrelsen til en værdi i form af hensættelser til fremtidige ydelser.

Det foreslås, at erstatninger vedrørende blandt andet sygebehandling og optræning m.v. ikke er omfattet af afgiftsgrundlaget. Dette beror på flere forhold.

Efter en arbejdsskade giver § 15 i lov om arbejdsskadesikring den tilskadekomne ret til at få betalt sine udgifter til sygebehandling, optræning, proteser, briller og lignede hjælpemidler under sagens behandling hos Arbejdsskadestyrelsen. Efter lov om arbejdsskadesikring er der desuden mulighed for at få betalt fremtidige udgifter til behandling og udgifter til hjælpemidler.

I henhold til Arbejdsskadestyrelsens vejledning om betaling af behandlingsudgifter, hjælpemidler og udgifter til hjælpemidler samt følgeudgifter betales udgifterne af forsikringsselskaberne, Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring eller Arbejdsskadestyrelsen, når visse betingelser er opfyldt.

Efter § 15, stk. 6, i lov om arbejdsskadesikring har forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring adgang til at tage stilling til krav fra de tilskadekomne om betaling af udgifter til sygdomsbehandling m.v. Arbejdsskadestyrelsen har dog fortsat afgørelseskompetencen i disse sager, og den tilskadekomne kan altid anmode forsikringsselskabet eller Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring om, at sagen indbringes for Arbejdsskadestyrelsen til afgørelse.

Den ovenfor beskrevne ordning medfører, at Arbejdsskadestyrelsen ikke har mulighed for at foretage en central opgørelse af de i året betalte udgifter til sygebehandling og hjælpemidler efter lov om arbejdsskadesikring.

For at gøre arbejdsskadeafgiften administrativt enkel at beregne og opkræve og idet den økonomiske betydning af disse erstatninger er relativt lille, foreslås det, at udgifterne til sygebehandling og hjælpemidler efter § 15 i lov om arbejdsskadesikring ikke indgår i afgiftsgrundlaget.

Til kapitel 3

Til § 5

Da alle nødvendige oplysninger til brug for identifikationen af de afgiftspligtige allerede findes hos en anden offentlig myndighed, foreslås det, at de afgiftspligtige identificeres ved overførsel af oplysninger mellem myndighederne. Herved reduceres de administrative byrder for såvel de afgiftspligtige som for SKAT.

Da såvel afgiftsgrundlaget som identifikationen af de afgiftspligtige er baseret på oplysninger fra Arbejdsskadestyrelsen, er det af hensyn til bestemmelserne i persondataloven nødvendigt, at loven indeholder en klar hjemmel til at udveksle de nødvendige oplysninger myndighederne imellem, og om at disse oplysninger kan leveres i elektronisk form med henblik på registersamkøring. Det er alene SKAT og Arbejdsskadestyrelsen, der kan foretage samkøring og samstilling i de respektive myndigheders registre.

Til § 6

I bestemmelsen foreslås der regler om identifikation af afgiftspligtige, som ikke er etableret i Danmark, hvorefter disse kan eller skal udpege en repræsentant, som er etableret i Danmark.

Stk. 1 vedrører afgiftspligtige forsikringsselskaber i andre EU- og EØS-lande, og det foreslås, at det er frivilligt, om disse vil udpege en herboende repræsentant. Det betyder, at disse virksomheder har ret til at være registreret hos SKAT ved en herboende repræsentant, hvilket kan være en administrativ fordel. Hvis den afgiftspligtige ønsker at benytte denne mulighed, skal denne give SKAT meddelelse om repræsentantens identifikationsoplysninger.

Stk. 2 vedrører afgiftspligtige forsikringsselskaber uden for EU og EØS. Det foreslås, at disse har pligt til at udpege en herboende repræsentant. Afgiftspligtige virksomheder, der ikke har forretningssted i Danmark eller i et andet EU- eller EØS-land, skal således efter forslaget identificere sig over for SKAT ved en person, der er bosiddende her i landet, eller ved en virksomhed, der har forretningssted her i landet. Det foreslås samtidig, at repræsentanten hæfter solidarisk for afgiften.

Til § 7

I stk. 1 foreslås det, at afgiftsperioden efter loven er kalenderåret. Det betyder, at afgiften bliver beregnet og opkrævet af afgiftsgrundlaget opgjort på årsbasis. Afgiften skal således betales én gang årligt. I lovens overgangsbestemmelser er der fastsat særlige regler for beregningen af afgiften for 2012.

I stk. 2 oplyses om, at Arbejdsskadestyrelsen i april måned i kalenderåret efter det kalenderår, hvori erstatningen m.v. er tilkendt, opgør summen af tilkendte erstatninger og godtgørelser m.v. for hver af de afgiftspligtige.

I bestemmelsens stk. 3 foreslås det, at Arbejdsskadestyrelsens årlige opgørelse over de samlede tilkendte erstatninger og godtgørelser m.v. for hver af de afgiftspligtige danner grundlag for SKATs opgørelse og opkrævning af en acontoafgift og af den endelige arbejdsskadeafgift.

Da Arbejdsskadestyrelsen opgørelse først foreligger efter kalenderårets, og dermed efter afgiftsperiodens udløb, foreslås det i stk. 4, at told og skatteforvaltningen hvert år, beregner og

opkræver en acontoafgift.

Det foreslås i stk. 4, at acontoafgiften beregnes på grundlag af Arbejdsskadestyrelsens tilkendelser i det kalenderår, som ligger forud for det kalenderår, som afgiften vedrører samt at afgiften skal indbetales til SKAT senest den 15. juni i det kalenderår, som acontoafgiften vedrører. Det vil indebære, at der i kalenderåret 2013 bliver beregnet en acontoafgift på grundlag af Arbejdsskadestyrelsens opgørelse af erstatninger og godtgørelser m.v., som er tilkendt i 2012, og at afgiften skal indbetales senest den 15. juni 2013.

Det foreslås i stk. 5, at SKAT i det kalenderår, der følger efter det kalenderår, som afgiften vedrører, beregner og opgør den endelig arbejdsskadeafgift. Opgørelsen og opkrævningen sker på grundlag af Arbejdsskadestyrelsens endelige opgørelse af godtgørelser og erstatninger efter stk. 2. Det betyder f.eks., at den endelig opgørelse af afgiften for 2012 vil ske i 2013.

Hvis den indbetalte acontoafgift er mindre end den faktisk afgift for afgiftsperioden, opkræves forskelsbeløbet sammen med acontoafgiften for det kalenderår, der følger efter det år, som restafgiften vedrører. Hvis den afgiftspligtige har betalt for meget i acontoafgift, modregnes beløbet i acontoopkrævningen for den afgiftsperiode, som følger efter det kalenderår, som afgiften vedrører.

Det betyder eksempelvis, at når Arbejdsskadestyrelsen i 2014 har lavet en endelig opgørelse vedrørende tilkendelserne i 2013, så beregner SKAT den endelig afgift for 2013. Hvis den endelige afgift for 2013 er større end den betalte acontoafgift for 2013 opkræves den yderligere afgift for 2013 sammen med acontoafgiften for 2014. Tilsvarende vil der ske modregning i acontoafgiften for 2014, hvis acontoafgiften for 2013 viser sig at være større end den endelig afgift for 2013. Overstiger den betalte acontoafgift for 2013 den faktisk afgift for 2013, og kan forskelsbeløbet, eller dele heraf, ikke indeholdes i acontoopkrævningen for 2014, vil der ske tilbagebetaling til den afgiftspligtige.

I stk. 6 foreslås, at det er det enkelte ministerområde, som bliver opkrævet og skal indbetale afgiften. Det foreslås endvidere, at det enkelte ministerområde kan foretage en fordeling af afgiften på de enkelte institutioner under det pågældende ministerområde. Herved vil de enkelte institutioner kunne få et økonomisk incitament til at forbedre arbejdsmiljøet. Det foreslås, at der er frivilligt om det enkelte ministerområde vil fordele udgifterne på de underliggende institutioner. Hvis f.eks. fordelingen af afgiften ud på de underliggende institutioner er uforholdsmæssigt store kan det enkelte ministerium afstå herfra.

I bestemmelsen stk. 7 foreslås det, at reglerne i opkrævningslovens §§ 6-8 finder anvendelse, hvis den afgiftspligtige ikke indbetaler afgiften. Det betyder, at SKAT kan opkræve gebyr for for sen betaling og kan beregne renter af skyldige afgiftsbeløb.

Til kapitel 4

Til § 8

Der foreslås i stk. 1 regler om bødestraf ved forsætlig eller groft uagtsom overtrædelse af nærmere beskrevne situationer:

- Hvis den afgiftspligtige eller dennes repræsentant afgiver urigtige eller vildledende oplysninger, eller den afgiftspligtige eller dennes repræsentant fortier oplysninger til brug for afgiftskontrollen.

- Hvis den afgiftspligtige overtræder pligten efter § 6, stk. 2, til at udpege en repræsentant og identificere denne over for SKAT ved en person eller virksomhed, der er bosiddende eller har forretningssted her i landet.

Det foreslås i stk. 2, at der kan gives bøde for forsætlig eller grov uagtsom overtrædelse af forskrifter udstedt i medfør af loven.

Det foreslås i stk. 3, at såfremt en af de nævnte overtrædelser begås med forsæt til afgiftsunddragelse, fastlægges strafferammen til bøde eller fængsel i indtil 1 år og 6 måneder, medmindre højere straf er forskyldt efter straffelovens § 289.

Det foreslås i stk. 4, at der kan pålægges selskaber (juridiske personer) strafansvar efter straffelovens kapitel 5.

De foreslåede straffebestemmelser svarer til lignende bestemmelser i andre afgiftslove.

Til kapitel 5

Til § 9

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. september 2012. Afgiftspligten gælder derfor erstatninger og godtgørelser m.v. tilkendt fra og med denne dato.

Det foreslås, at afgiften for året 2012 opgøres på basis af de erstatninger og godtgørelser m.v. som tilkendes fra og med 1. september 2012 og indtil årets udgang.

Som følge heraf foreslås det, at acontoafgiften for 2012 beregnes som 1/3 af tilkendte erstatninger for tab af erhvervsevne og godtgørelser for varigt mén for 2011, da dette giver et gennemsnit af tilkendelserne for en 4-måneders periode, hvilket svarer til, at afgiftsloven kommer til at gælde i 4 måneder af 2012. Arbejdsskadestyrelsen har ikke en opgørelse af overgangebeløb ved dødsfald, erstatninger for tab af forsøger og godtgørelser til efterladte, som er tilkendt i 2011. Henset til at der er tale om relativt få sager samt at erstatningerne og godtgørelserne m.v. til efterladte udgør en lille del af afgiftsgrundlaget, foreslås det, at denne del ikke medregnes til afgiftsgrundlaget ved opgørelsen af acontoafgiften for 2012. Dermed vil afgiften relateret til disse erstatninger og godtgørelser først indgå i den senere endelige opgørelse af afgiften for 2013, som foretages i 2012.

Til § 10

Formålet med den foreslåede bestemmelse er at give forsikringsselskaberne og Arbejdsmarkedets Erhvervs sygdomssikring mulighed for at forhøje præmier og bidrag vedrørende arbejdsskadeforsikringer for perioden efter lovens ikrafttræden til dækning af afgiften.

Bestemmelsen i stk. 1 foreslås indsat i loven, fordi forsikringsselskaber kan være bundet af allerede indgåede aftaler med forsikringstagerne om præmiens størrelse, og de vil i disse

tilfælde ikke have mulighed for at kunne opnå dækning for den udgift, som afgiften vil udgøre, ved at forhøje præmien. Med bestemmelsen vil forsikringsselskaberne uanset de indgåede aftaler kunne forhøje præmien for perioder efter lovens ikrafttræden.

På samme måde vil Arbejdsmarkedets Erhvervssygdomssikring med den foreslåede bestemmelse i stk. 2 kunne forhøje arbejdsgivernes bidrag som følge af afgiften.

Til § 11

Med bestemmelsen foreslås det, at opkrævningslovens generelle regler finder anvendelse vedrørende afgift efter loven. Det vil medføre, at opkrævningslovens regler om opkrævning af afgiften finder anvendelse, medmindre der afviges fra disse i loven.

Det indebærer bl.a., at SKAT kan opkræve et gebyr på 65 kr. for erindringskrivelser, hvis afgiften ikke betales rettidigt, og at der kan opkræves renter.

Til § 12

Det foreslås, at loven ikke skal gælde for Færøerne og Grønland.

Bilag 1

Bilag 1 – Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

I lov opkrævning af skatter og afgifter m.v. jf. lovbekendtgørelse nr. nr. 1402 af 7. december 2010, som senest er ændret ved § 8 i lov nr. 599 af 14. juni 2011, foretages følgende ændring:

BILAG 1

Liste A

1)...34)..

35) Lov om afgift af mættet fedt i visse fødevarer

1. I bilag 1, liste A indsættes:
” 36) Lov om arbejdsskadeafgift”